

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. Бургас, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на тринадесети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева Върбанова
Тихомир Р. Рачев

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Мариана Г. Карастанчева Въззивно
гражданско дело № 20242100500116 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по повод въззивната жалба на процесуалния представител на Г. П. Г. от гр.*** - ответник по гр.д. № 5194 /2023 год. по описа на Бургаския районен съд против решение № 2431/17.12.2023 год. постановено по делото, с което е изменен размера на определената по гр.д. № 4485/2020 г. на БРС месечна издръжка за ***** дете П. чрез неговата майка и законен представител Н. П. от 250 на 450 лв. и е осъден въззивникът да заплаща на детето месечна издръжка в размер на 450 лв. ,считано от подаването на исковата молба до настъпването на законни причини за изменяването или прекратяването ѝ.

Въззивникът изразява недоволство от решението, като счита същото за неправилно.

Сочи се на първо място, че неправилен е изводът на районния съд, че през изминалия кратък период от време са настъпили значителни изменения в икономическите условия в страната и не е взето предвид, че инфлацията се отразява не само на майката, но и на другия родител. При все изминалият

кратък период от време не може да обоснове почти двойно увеличение на издръжката за детето .Не е взето под внимание ,че бащата полага грижи и издържа безработната си съпруга и две други деца от друг брак ,за които са представени доказателства ,както и че изплаща заем от 50000 лв. – теглен за жилище за новото си семейство .Неправилно е приет за доказан посочения от съда доход от 5353,92 лв. ,като всъщност действително доходът на бащата е доста по-нисък.Неправилно е прието и че майката има задължение за плащане по 300 лв. месечно за ползването на жилището си с детето ,като се подчертава ,че всъщност до настоящия момент тя не е изпълнявала това си задължение..

Допуснато е и процесуално нарушение ,като съдът не открил производство по чл. 193 от ГПК по повод оспорването на представения от ищцата договор за наем от 01.08.2023 г. ,с който тя твърди ,че плаща наем за жилището си по 250 лв. месечно на майка си

Не са обсъдени изложените в отговора доводи ,че не е настъпило изменение на психическото и психическото развитие на детето ,като нуждите му да налагат толкова висок размер на издръжката .Неправилна е преценката ,че необходимата месечна издръжка за детето е в размер на 750 лв.Сочените от майката като допълнителни нужди за детето всъщност са луксозни такива и в голяма степен ненужни , а и не бяха доказани по делото –т.напр. посещението на частни уроци не е задължително и за тях може да се говори само ако родителите имат финансови възможности за това .Бащата се грижи за още две малки деца , изплаща заем от 50 000 лв. и няма възможности да покрива луксозни разходи за частни уроци .Същото се отнася и до частните индивидуални уроци по тенис .

Затова се счита ,че решението е неправилно и необосновано,моли се за неговата отмяна и вместо него –постановяване на ново ,с което се отхвърлят изцяло предявените искове за увеличение на издръжката .Не се сочат нови доказателства или съображения.Моли се за присъждане на разноски пред двете инстанции.

Въззивната жалба е допустима,подадена от процесуално легитимирано лице против подлежащ на обжалване акт .

Въззимаемият ответник по делото в писмения си отговор по чл. 263 от ГПК оспорва въззивната жалба и счита ,че при постановяване на атакуваното

решение не са допуснати визиранието нарушения. Счита ,че ответникът бил в работоспособна възраст ,без здравословни проблеми и с добра професия,даваща възможност за добра реализация и осигуряване на по-високо трудово възнаграждение .Финансовите му възможности са добри – около 6000 лв. месечно и присъдената с решението издръжка не е завишен ,напълно в неговите възможности .

Моли се за потвърждаване на решението.

След преценка на събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните ,Бургаският окръжен съд прие за установено следното :

Предявен е бил иск с правно основание чл. 150 вр.чл. 143 ал. 2 от СК .

Безспорно е по делото ,че страните са родители на ***** дете П. Г. П. /род.на **.**.***** г./,като с влязлото в сила решение от 09.02.2021 г. постановено по гр.д. № 4485/2020 г. на БРС родителските права по отношение на детето са предоставени на майката Н. П. ,при която е определено и местоживеенето на детето ,а на бащата е определен режим за лични контакти с детето и е осъден да заплаща месечна издръжка за сина с в размер на 250 лв.,считано от датата на подаване на исковата молба до настъпването на законни причини за отменянето или изменението й.

По настоящото дело се иска изменение размера на присъдената издръжка с оглед промяната в обстоятелствата.

Безспорно е ,както е подчертал и първоинстанционният съд ,че задължението за заплащане на издръжка на непълнолетно дете е безусловно ..Разпоредбата на чл. 143 ал. 1 и 2 от СК предвижда ,че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца ,независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си и са длъжни съобразно своите възможности и материално състояние да осигурят условия на живот ,необходим за развитието на детето .Правото да получи издръжка е безусловно ,като е достатъчно наличието на качеството „непълнолетно лице „ по отношение на претендиращия издръжката ,като размерът на издръжката съгласно чл. 142 от СК се определя в зависимост от две величини –нуждите на детето и възможностите на родителя и е определен само минималния размер на издръжката на едно дете ,равна на една четвърт от минималната работна заплата .Нуждите на детето се преценяват с оглед на правилното му отглеждане ,здравословното състояние ,възраст ,нуждите от

получаване на образование на детето и задоволяване на неговите потребности .Тук следва да се преценяват нормалните , ежедневните нужди на детето от храна , облекло , ученически пособия и т.н.

В тази връзка по отношение средствата ,необходими за отглеждането и възпитанието на детето П. като дете на ** години и * месеца следва да се посочи например ,че съгласно чл. 49 ал. 2 от ППЗЗДет/ с изм.ДВ бр. 49/06.06.2023 г. ,в сила от 01.06.2023 г./ ,който регламентира издръжката ,която осигурява държавата ,се гарантира издръжка за деца от 3 до 14 години години издръжка до размера на линията на бедност за съответната година ,а в чл. 50 от ППЗЗДет се гарантира същата издръжка за деца ,настанени за отглеждане в приемно семейство .Съгласно решение на МС линията на бедност за настоящата година е в размер на 526 лв. –т.е. за деца от 3 до 14 години гарантираната издръжка е в размер на 526 лв. месечно .Така посоченият размер на средствата за издръжка е критерий за минимален и жизнено необходим размер на средствата за отглеждането на едно дете и за което поради липса на средства или на отглеждане от двама родители ,за настанени за отглеждане в приемно семейство или с ниски доходи е предвидена социална защита от държавата с посочения размер на средствата на база на възрастта на детето и размера на гарантирания минимален доход в страната .В случая издръжката за детето П. следва да бъде определена така ,че на детето да бъде дадена възможност за отглеждане , задоволяване на всички жизнени потребности ,така ,както детето би било отглеждано и в семейството от двамата родители ,ако живеят заедно .

В тази връзка първоинстанционният съд е съобразил възможностите на родителя , който дължи издръжка – че същият получава средно месечно за изменалата година около 5353 лв. нетно възнаграждение ,че има още две **** деца от новото си семейство/съответно на * и * години / ,на които също дължи издръжка ,че няма собствено жилище и е теглил заем от 50 000 лв. във връзка със закупуване на жилище .Следва да се подчертае ,че никакви други задължения ,освен тези към другите му две деца , не го освобождават от задължението му да заплаща издръжка на ***** си дете и не го поставя в обективна невъзможност да заплаща такава в необходимия за правилното отглеждане и възпитание на детето ,както и за задоволяване на нуждите му размер ,така ,както тези нужди биха били задоволени ,ако родителите живееха заедно .В случая задължението за заплащане на издръжка за *****те

му деца е привилегировано пред всички останали задължения на родителя и другите задължения не са основания за намаляване размера на издръжката, необходим за задоволяване потребностите на детето П. Независимо от това определеният размер издръжка не бива да надвишава значително възможностите на родителя и да го оставя в невъзможност да живее и да осигурява средства за физическото му съществуване. От представените по делото доказателства се установява, че към настоящия момент бащата получава добро възнаграждение, а майката работи по трудово правоотношение като учител в ОУ "*** ** *** !" - гр. ***, където получава възнаграждение в размер на 1580 лв.

С оглед обстоятелството, че съгл. ПМС № 193/12.10.2023 г. от 1 януари 2024 г. размерът на минималната месечна работна заплата за страната е определен на 933 лв., а минималния размер на месечната издръжка е $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата, то и минималната издръжка междувременно се е увеличила на 234 лв.. Затова и тъй като няма причини на детето П. да бъде присъждана минималната издръжка /имайки предвид икономическите условия в страната и нарастващите инфлационни процеси, както и възрастта му /, настоящият съдебен състав счита, че правилна е преценката на районния съд за размера на необходимата издръжка за детето от 750 лв., която да се плаща от двамата родители, а бащата да бъде осъден да заплаща около половината от тази издръжка – в размер на 450 лв.

Както бе посочено по-горе и както е посочил районният съд, с ППВС № 1/12.11.1974 г. т. II е прието, че обстоятелствата, които имат правно значение за определяне мерките по чл. 29, ал. 1 СК (отм.) са от най - разнообразно естество, че от значение са не отделните обстоятелства, а съвкупността от обстоятелствата в конкретния случай и по-съществените от тях са възпитателски качества на родителите, моралния облик на родителите, грижи и отношение на родителите към децата, желанието на родителите, привързаността на децата към родителите, полът на децата, възрастта на децата, помощта на трети лица, социално обкръжение, жилищно-битови и други материални условия на живот. Изброяването на обстоятелствата в цитираната практика е примерно. Посоченото ППВС не е изгубило сила и при действието на настоящия Семейен кодекс. С последния в чл. 59, ал. 4 ГПК обстоятелствата са посочени изрично, като изброяването е примерно и те са:

възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към децата, желанието на родителите, привързаността на децата към родителите, пола и възрастта на децата, възможността за помощ от трети лица - близки на родителите, социалното обкръжение и материалните възможности.

С решение № 96/30.05.2022 г. по гр. дело № 5143/2021 г. на ВКС, III г. о. по чл. 290 ГПК е прието, че съдът следи служебно за интересите на ненавършилите пълнолетие деца, като е длъжен да прецени възпитателските качества на родителите, полаганите до момента грижи и отношение към децата, желанието на родителите, привързаността на децата към родителите, пола и възрастта на децата, възможността за помощ от трети лица- близки на родителите, социално обкръжение и материални възможности (чл. 59, ал. 4, вр. ал. 2 СК). Във връзка с това задължение, съдът е длъжен служебно да събере относимите доказателства за правнорелевантните факти. Ако констатира наличието на доказателства за правнорелевантни факти, съдът може да постанови събирането им и без доказателствено искане на страната, както и да събере доказателства, за които страната не е направила искането своевременно. В този случай не е необходимо спазване на формата на исканията, нито настъпва преклузия, тъй като съдът осъществява функции в защита на публичен интерес. (т. р. № 1/13 г. на ОСГТК, решение № 80/13 г. на III ГО).

Всички тези въпроси първоинстанционният съд е разрешил в съответствие с тази практика на ВС и с практиката на ВКС. С въззивното решение съдът е обсъдил съвкупността от обстоятелствата, установени в конкретния случай и е извършил преценка по посочените критерии, според практиката на ВС и ВКС, поради което настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите му ,към които препраща на осн.чл. 272 от ГПК .

Неоснователни са доводите на въззивника ,че пред изминалия период от време не са се изменили значително икономическите условия в страната .Напротив – именно за последните две години са отчетени най-висок процент инфлация на годишна база /повече от 15% по данни на НСИ/,както и световна икономическа криза .Междувременно и детето П. е пораснало /на ** години и *** / ,в тийнейджърска възраст ,като е повишена нуждата от средства за посрещане на разходите му за храна , облекло ,учебни

пособия.Нуждите са определени съобразно обикновените условия за живот ,имайки предвид възрастта ,училищните потребности ,социално-културните такива и извънучилищните занимания ,като първостепенният съд не е обсъждал и не е включил в необходимата издръжка нито сумите за частни уроци ,заплащани за детето ,нито за специалните извънучилищни занимания /избора на спорт като тениса и т.н. /.Затова и в тази част възраженията на въззивната страна са неоснователни ,още повече ,че при възможностите на бащата ,получаващ доста над средната за страната заплата ,детето не следва да бъде ограничавано от занимания ,които биха било полезни за бъдещото му образование и развитие .Тези изводи не могат да се променят от анализа на фактите дали майката плаща или не месечен наем за ползването от нея и детето жилище и дали изплаща на бащата сумата от 300 лв. месечно /за която е осъдена да му заплаща по силата на решение от 2022 г. за ползването на общ недвижим имот в гр. Царево –самият въззивник признава ,че се е снабдил с изпълнителен лист за тази сума и е предприел принудителното ѝ събиране/.

Затова и настоящият съд счита ,че решението следва да бъде потвърдено ,поради което

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2431/07.12.2023 г. постановено по гр.д. № 5194/2023 г. по описа на Бургаския районен съд .

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____